

[Nyrup Rasmussen]

ger gik på, at de elementer, der skulle være i lovforslaget, også er der. Jeg vil sige til hr. Helge Sander, at det, der er problemet, er, at de bemærkninger, der er der, ikke skulle være der – og der er en række andre ting, der skulle være der, som ikke er der.

Et eksempel: I finanslovaftalen står udtrykkeligt: »Partierne er enige om, at den nye aflønningsordning ikke må indebære udstødning af ordinært ansatte.«

Det står der ikke noget om i arbejdsministerens forslag eller i bemærkningerne hertil.

Et andet eksempel, som er af den modsatte karakter, er, at der står i bemærkningerne: »Forskellen mellem aflønningen i arbejdstilbudet og dagpengeniveauet skal kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, som f.eks. transportomkostninger.«

Nu har hr. Helge Sander jo ganske vist ikke deltaget direkte i finanslovforhandlingerne, men jeg kan som en af forhandlerne sige, at det aldrig nogen sinde har været nævnt under forhandlingerne. Det har ikke været fremført fra nogen side som noget argument, og derfor bør det naturligvis heller ikke være med i bemærkningerne til lovforslaget.

Det er naturligvis baggrunden for, at Socialdemokratiets ordfører til lovforslaget har understreget, at vi er i en situation, som man kan komme i en gang imellem, når man er under meget hårdt tidspres, og derfor vil vi spændt afvente arbejdsministerens svar på vores anmodning.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til hr. Nyrup Rasmussen må jeg sige, at det er ganske rigtigt, at jeg ikke deltog i de afsluttende finanslovforhandlinger, hvor dette her var på bordet. Til gengæld hørte jeg, modsat visse andre, arbejdsministerens indledende bemærkninger, og dem tolkede jeg derhen, at arbejdsministeren var parat til fuldstændig at følge det forhandlingsresultat, der forelå, så det vil jeg henholde mig til.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Debatten indtil nu har med al ønskelig tydelighed vist, at de, der har siddet og ført disse

finanslovforhandlinger, ganske enkelt ikke har aftalerne på plads. Dette bærer tydeligt præg af, at man i nattens mulm og mørke ikke ved sine levende råd om, hvordan man skal skrive sig ud af det her, og når det så bliver dagslys, som det er nu, løber man mere eller mindre fra finanslovaftalen. Det er faktisk det, der så småt er ved at blive tale om nu. Jeg kan se, Socialdemokraterne er på vild flugt væk fra den aftale.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg synes, at hr. Poul Nødgaard kommer i mere og mere strålende julehumør her på det sidste; sådan kan det gå os alle sammen.

Jeg vil gerne sige til hr. Helge Sander, at det, der er problemet, er, at der såvel i de almindelige bemærkninger som i bemærkningerne til lovforslaget under nr. 5 er nævnt et problem, som slet ikke har været oppe, hverken i Arbejdsministeriets forhandlinger eller i Finansministeriets under forhandlingerne om finanslovaftalen. Under nr. 5 i bemærkningerne står der, at forskellen mellem dagpengemaximum og lønudgiften skal kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, f.eks. transportudgifter. Der er flere, men det er den type problemsæt, som gør, at vi ville foreslå ministeren, at vi nu giver ministeren mulighed for at fremsætte et nyt forslag med bemærkninger, som passer til de forudsætninger og den ordlyd, der er indeholdt i finanslovaftalen. Det er simpelt hen baggrunden; der ligger i og for sig ikke noget polemisk i det.

Jeg sagde før, og det vil jeg gerne vedstå, at tingene går stærkt lige nu, også i lokaler, der er under fuld belysning. Der er ikke noget mulm eller mørke nogen steder, der er fuldt lys over tingene, og derfor skal de selvfølgelig også følges op i folketingsalen.

Jes Lunde (SF):

Det forslag, der er fremsat her, og som er en konsekvens af finanslovforslaget, er fuldstændig urimeligt. Det er et angreb på en af de svageste grupper i det danske samfund, nemlig de langtidsledige, der har haft en ledighed på over 2½ år, og nu vælger det flertal, der står bag finansloven, altså at tage 600-700 mio. kr. i 1992 og et endnu større beløb i 1993 fra denne udsatte gruppe. Det synes vi i SF er helt uacceptabelt.